

SARAF (3) *sb m*

G pl saraf(o)w (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Seraf, turecka złota moneta (z tur. sarraf 'bankier') (3) : Rzekł Sydy: czym iefzcze tego więcey poprówifz? Rzekł Mámáluch wodz náfz/ czterzmi tyfięcy Sáráfow/ to ieft złotych pieniędzy. BielKron 456v, 456.

Wyrażenie: »saraf złoty« (1): wyrwáli fie ná nas Arábowie chcąc zaplátę mieć zá wodę: dał im náfz wodz tyfiąc áráfow złotych BielKron 456.

MN